

**ВЕЋИ БРОЈ ЛИЦА КОД КРИВИЧНОГ ДЕЛА НЕДОЗВОЉЕН ПРЕЛАЗ ДРЖАВНЕ
ГРАНИЦЕ И КРИЈУМЧАРЕЊЕ ЉУДИ**
(члан 350. став 2. КЗ-а)

Појам већег броја лица претпоставља да их је било најмање пет.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени МС и ПД осуђени су под тачком 1. због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, као саизвршиоци у смислу члана 33. КЗ, а под тачком 2. због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, као саизвршиоци у смислу члана 33. КЗ, па је суд окривљенима претходно утврдио појединачне казне за свако од кривичних дела, а затим их осудио на јединствене казне, и то МС на казну затвора од 6 месеци, и меру безбедноси одузимања предмета, док је окривљеног ПД осудио на казну затвора од 8 месеци.

Против ове пресуде жалбу је изјавило ОЈТ Сомбор због повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда укине или преиначи и окривљени осуде на безусловне казне затвора у границама прописаним за наведено дело, као и окривљени МС и бранилац окривљеног ПД, из свих жалбених разлога, предлажући да се побијана пресуда укине и предмет врати на ново суђење, док је АЈТ Нови Сад предложило да се жалба ОЈТ Сомбор уважи и окривљени осуде на дуже временске казне, а жалбе окривљеног МС браниоца ПД одбију као неосноване.

Поступајући по жалбеним наводима странака, али и по службеној дужности, Апелациони суд налази да је побијану пресуду потребно преиначити уважавањем жалбе браниоца окривљеног ПД.

Ово из разлога што су окривљени МС и ПД, а према оптужном акту, оптужени да су извршили кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. КЗ. Тим чланом је предвиђено да ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране организоване групе, злоупотребом службеног положаја, или на начин којим се угрожава живот или здравље лица, чији се недозвољен прелаз границе, боравак или транзит омогућава или је кријумчарен већи број лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до десет година. Међутим, појам већег броја лица претпоставља да их је било најмање пет, што у конкретном предмету није случај, имајући у виду и сам оптужни акт. Самим тим није ни било услова да се окривљени осуде за наведено кривично дело, већ се по оцени овог суда, ради о кривичном делу недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ. Како су окривљени под тачком 1. и осуђени за ово кривично дело, те им је и утврђена казна затвора, то се као основано појављује и жалбени навод браниоца да се ради о продуженом кривичном делу. Наиме, основано се такође жалбом браниоца указује да је било елемената да се у конкретном случају примени институт продуженог кривичног дела, обзиром да су постојале најмање две околности које претпостављају да је у питању продужено кривично дело, и то коришћење исте ситуације или истог трајног односа, простора извршења, односно јединственог умишљаја учиниоца, што уједно указује и на основаност жалбених навода, па самим тим је првостепени суд побијану пресуду у том делу донео уз повреду КЗ. У преосталом делу жалбе ОЈТ Сомбор, окривљеног МС и браниоца окривљеног ПД су неосноване.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К635/12 од 28.06.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-3560/12 од 29.11.2012. године)